

Scen - Teater

Ragnarök

Teater Barbara

Manus: Ulf Evrén & Carina Jingrot. Regi: Ulf Evrén. Scenografi, mask, kostym: Sara Kander. Musik: Anders Nyström. Medv: Carina Jingrot, Ulf Drakenberg

Gudasaga blir lekfull skräckis

Publicerad: 16 mars 2010, 15.11

En barnpjäs om världens undergång – vad sägs om det? Det låter kanske lite ruggigt, men Teater Barbaras Ragnarök bygger på den nordiska gudasagan och är en underhållande scenversion av främst berättelsen om Balders död. Det är en sällsynt dramatisk historia, som har en stark fascinationskraft på en publik mellan ungefär 9 och 14 år.

Balder är godheten och ljuset. Han dödas av den listigt svekfulle Loke, som låter den blinde Höder skjuta den dödsbringande mistelpilen. Denna sorgesamma rysare blir föreställningens kärna, även om man har en mer högtflygande överbyggnad om hur makthavarna – vare sig det är gudar eller människor – förstör jorden, försurar haven och förgiftar miljön. Naturen slår tillbaka och Ragnarök nalkas.

Regissören Ulf Evrén utvinner maximalt med enkla medel. Fonden domineras av jätteträdet Yggdrasil och färgas av ljus i starka färger: rött, brandgult och blått. Ibland är det suggestivt och med några expressiva masker blir det stundtals en riktig teaterskräckis. Skådespelarna Ulf Drakenberg och Carina Jingrot spelar fram den vindlande handlingen genom kvicka rollbyten som görs med förändringar i kroppsspråk och dialekter.

Spelet är fysiskt, snabbt och intensivt och växlar, liksom texten, mellan en förhöjd teatralitet och en avspänt humoristisk ton. Oden är en rätt hopplös typ som missbrukar både mjöd och makt, hans hustru Frigg är kraftfull och målmedveten. Deras äktenskap närs av gräl och anklagelser, som får den lille sonen Balder att oroligt undra om de ska skiljas. Loke, den luringen, kan förvandlas till vad som helst, också de mest oansenliga små kryp som en lus eller en spyfluga.

Snacket mellan asagudarna blandas upp med aktuella referenser och lekfulla samtidsmarkörer. Tiden sträcks från förr till nu. Sagan berättar hur världen går under i tidernas begynnelse. Men slutet kan innebära en början, det spirar nytt hopp i askan. Och trots sin död är Balder odödlig.

Karin Helander

kultur@svd.se